

LENINA KAROĢS

VISU ZEMJU PROLETARIESI,
SAVIENOJĒTIES!

CETURTDIEN
1986. GADA
23. OKTOBRI
Nr. 127 (5511)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa.
Maksā 3 kap.

Partijas vārda mobilizējošais spēks

IDEOLOĢISKĀ AKTIVA ZINĀTNISKI METODISKĀ KONFERENCE

Partijas pirmorganizāciju sekretāru vietnieki ideoloģiskajā darbā, politinformatoru grupu vadītāji, propagandisti, komjaunatnes pirmorganizāciju sekretāri, sieviešu padomju priekšsēdētājas un darba ar sievietēm organizātores, skolu un profesionāli tehnisko vidusskolu vēstures un sabiedrības mācības pasniedzēji un citi ideoloģiskā darba aktivisti apsprieda idejiski politiskās audzināšanas uzdevumus, kuri izriet no PSKP XXVII kongresa lēmumiem.

Referātu «Ideoloģiskā darba pārkaļķošanas gaita rajonā» nolasiņa partijas rajona komitejas sekretāre I. Jansone.

Oškālna kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretāra vietiece A. Rimicāne pastāstīja par tā ideoloģiskā darba galvenajiem virzieniem, kuru partijas biedri veic saimniecības lauku vidū.

Par marksistiski leniniskās iz-

glītības lomu sociāli ekonomisko uzdevumu risināšanā, kuri izvirzīti uzņēmuma kolektīvam, runāja Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta partijas pirmorganizācijas sekretāra vietnieks, propagandists J. Jonikāns.

Komjaunatnes rajona komitejas otrais sekretārs V. Vilcāns stāstīja par jaunatnes komunistiskās audzināšanas pilnveidošanu un uzdevumiem, rajona izpildkomitejas kultūras nodaļas inspektore V. Brice dalījās pieredzē, kā organizēt saturīgu darba lauku atpūtu, bet Līvānu stikla fabrikas partijas pirmorganizācijas sekretārs I. Snikers, politinformatoru grupu vadītājs, savu uzstāšanos veltīja politiskās agitācijas mutvārdu formu pilnveidošanai kolektīvā atbilstoši PSKP XXVII kongresa lēmumiem.

Padomju Miera fonda veicināšanas komisijas priekšsēdētājs A. Sedvalds pastāstīja par rajona

uzņēmumu un iestāžu ideoloģisko aktivistu darbu, kuru tie veic, lai aktivizētu rūpniecības un lauksaimniecības darbinieku piedalīšanos šajā fondā.

Konferencē vēl uzstājās Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas sieviešu padomes priekšsēdētāja A. Auzāne, tautas izglītības nodaļas partijas pirmorganizācijas sekretāra vietiece T. Gžibovska.

Konferences darbā piedalījās Latvijas KP Centrālās Komitejas propagandas un agitācijas nodaļas sektora vadītājs O. Solodovs. Viņš iepazīstināja klātesošos ar atsevišķām jaunām pieejām ideoloģiskā darba pārkaļķošanā, minēja konkrētus un argumentētus faktus, kuri ieinteresēja klausītājus.

Rajona ideoloģiskā aktīva zinātniski metodiskā konference pieņēma rekomendācijas, kuru tekstus mēs publicējam.

Par partijas komiteju, visa ideoloģiskā aktīva galveno uzdevumu uzskatīt PSKP XXVII kongresa lēmumu padziļinātu apgūšanu, saistot mācības un visu idejiski politisko darbu ar neatliekamu saimniecisko, organizatorisko un audzināšanas uzdevumu risināšanu, kurus izvirzīja PSKP XXVII kongress un partijas CK 1986. gada jūnija Plēnums.

Propagandistiem, politinformatoriem, agitatoriem un lektoriem it visur nodrošināt godīgu, apzinīgu un radošu darba atmosfēru, savā darbā plašāk ieviest aktīvas mācību formas, patiesi pārliecināt laudis, panākt, lai katram mūsu cilvēkam būtu skaidra lielo ekonomisko pārkaļķojumu jēga.

Par vienu no svarīgākajiem uzdevumiem uzskatīt PSKP ārpolitikas kursa propagandas tālāku pilnveidošanu, tematikas paplašināšanu un padziļināšanu, operatīvā līmeņa augšanu, mūsu lauku politiskās

modrības celšanu, darba lauku plašu iesaistīšanu cīņā par mieru.

Praktiskajā darbā ar komjaunatni galveno uzmanību pievērst idejiski tikumiskajai audzināšanai, neatlaidīgi formējot jauniešu marksistiski leninisko pasaules uzskatu, nesamierināmību ar buržuāzisko ideoloģiju, audzināt viņus sociālistiskā internacionālisma garā.

Mobilizēt darba kolektīvu spēkus tādu pasākumu veikšanai, kuri veicinātu ģimenes nostiprināšanos, jaunās paaudzes audzināšanu, radītu strādājamos sievietēm tādus apstākļus, lai viņas varētu apvienot mātes rūpes ar aktīvu darbu un sabiedrisko darbību. Veicināt padomju ģimenes tradīciju attīstību un tālāku pilnveidošanu.

Partijas komitejām nodrošināt katra partijas biedra, komjaunieša un aktīvista līdzdalību cīņā pret dzeršanu mūsu rajona darba lauku vidū, vadīt atturības veicināšanas biedrības pirmorganizāciju darbu.

Nodrošināt darba lauku plašu piedalīšanos jaunu padomju tradīciju ieviešanā, veicināt kultūras un sporta masu darba līmeņa celšanu darba kolektīvos.

Aktīvi izmantot presi, tās atklātību kā līdzekli ideoloģiskā darba pirmrindas pieredzes propagandai mūsu rajonā.

Partijas organizācijām sevišķu uzmanību pievērst sabiedriskās domas izpētes sistēmas izstrādāšanai un izmantot tās rezultātus politiskās audzināšanas darba pilnveidošanā.

Rajona ideoloģiskā aktīva zinātniski metodiskās konferences dalībnieki aicina partijas, komjaunatnes organizācijas, arodorganizācijas, saimnieciskos vadītājus, visus ideoloģiskos darbiniekus pilnveidot metodes un formas idejiski politiskajā darbā ar rajona iedzīvotājiem, veicināt to politiskās un darba aktivitātes celšanu sekmīgi PSKP XXVII kongresa izvirzīto uzdevumu izpildei.

Intensīva tehnoloģija

RAŽA SĀKAS FERMĀ

Aizvadītajā vasarā mūsu rajona zemkopji jo cītīgi mācījās audzēt labību pa jaunam. Un tagad nākas secināt, ka joprojām spēkā ir vecā patiesība — zeme ļoti jāmēslo. Tāpēc attapīgākie jau saka: «Raža sākas fermā».

Intensīvās tehnoloģijas īstenošanā liela loma ir «Latvijas agroķīmijas» rajona apvienības veikumam. Un strādātājiem tiek cēti — organiskā mēslojuma izvešana norit ātrāk nekā bija plānots. Apvienības brigāžu sociālistiskajā sacensībā labus panākumus gūst PSKP biedra Mihaila Baranova vadītās kolēktīvs. Dūcis vīru (ekskavatorists M. Baranovs, buldozerists J. Pastars un desmit traktoristi) strādā kā viens — saliedēti, spraigi. Piemēram, traktora piekabes tiek piekrautas burtiski dažās minūtēs. Un — ceļā uz tūrumu. Šādā Isā atelpas brīdī lūdzu brigadieru M. Baranovu pastāstīt par savu darbu. Viņš sacīja:

— Visi strādā ļoti, nevienam īpaši izcelt negribu. Kolektīvs. Dienā uz lauka nogādājam 700 līdz 800 tonnu kūtsmēslu. Tonnāža ir atkarīga no braucamā attāluma. Sovhozā «Aglona» plānoto darbu pabeigsim priekšlaikus — līdz Oktobra svētkiem. Pēc tam strādāsim «Rušonā». Taču vēlāk, sarunājoties arī ar

traktoristiem, atklājās, ka panākumi tik viegli rokā nedodas. Kāpēc? Ne tikai sovhozā «Aglona», bet vairumā rajona saimniecību maz gādā par kūtsmēslu krātuvju pienācīgu sakārtošanu, par pievedceļu būvi. Un tiešām — traktori un smagi piekrautas piekabes slīd sāniski, zvālojas kā pa viļņiem. Vistiešākā tehniskā lauksana. Agroķīmijai ir pretenzijas arī pret lopkopēju darbu — mēslus sagāzts viss: polietilēna plēves, sintētiskā materiāla auklas, dēļu gali, pat baļķēni, ķieģeļi un akmeņi. Šie priekšmeti rada bojājumus kūtsmēslu izkliešanas tehnikā. Tiek traucēts darbs, remontiem izlieto līdzekļus, bet — saimniecībām par to maza bēda.

Rajona agrorūpnieciskās apvienības vadībai un galvenajiem speciālistiem būtu laiks organizēt lopkopēju apmācīšanu organiskā mēslojuma ražošanā.

K. PRIEDITIS

ATTELOS:

— traktoristi (no kreisās) A. Gavrilovs un V. Lubāns atpūtas brīdī. Vīri smeļ — tāpat viss ir labākajā kārtībā;

— «Latvijas agroķīmijas» rajona apvienības pirmrindas brigādes vadītājs komunist M. Baranovs (no labās) sarunā ar buldozeristu J. Pastaru.

J. SILICKA foto

Labākie arāji

Sociālistiskajā sacensībā laika posmā no 13. līdz 20. oktobrim uzvarēja Alberts Pudulis no Kirova kolhoza (izstrādātas 11 maiņas normas). Otrajā vietā — Ventis Riekstiņš no M. Gorkija kolhoza (10,5 maiņas normas), trešajā vietā — Andrejs Zabaljevs no agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» (7,1 maiņas norma).

Servisa centrs

Nojabrska (Tjumeņas apgabals). Spēcīgie ekskavatori un buldozeri, kas strādā Nojabrskas rajona jauno atradņu ierīkošanā, vēl pavisam nesen stāvēja dikā rezerves detaļu trūkuma dēļ. Tagad stāvoklis mainījies — Nojabrskā izveidots smagās rūpniecības un transporta mašīnu būves ministrijas servisa centrs. Ja iziet no ierindas kāds mežģis vai agregāts, to operatīvi nomaina, izmantojot centra apmaiņas fondu. Ekskavatoru un buldozeru dikstāve samazinājusies par 45 procentiem, dodot Nojabrskas naftas un gāzes ieguves apvienībai iespēju ietaupīt gandrīz miljonu rubļu.

TASS

RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES Lēmums Nr. 272

par vēlēšanu apgabalu komisiju apstiprināšanu
rajona Tautas deputātu padomes vēlēšanām Upenieku 43.
un Lūzenieku 58. vēlēšanu apgabalos

Saskaņā ar Latvijas PSR likuma «Par Latvijas PSR Tautas deputātu padomes vēlēšanām» 53. pantu Preiļu rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja nolēmj apstiprināt apgabalu vēlēšanu komisijas 17. sasaukuma Preiļu rajona Tautas deputātu padomes vēlēšanām šādā sastāvā:

UPENIEKU VĒLEŠANU APGABALS Nr. 43

Komisijas priekšsēdētājs Pāvels Pētera d. Bikaunieks — no kolhoza «Rīts» kolhozniekiem.

Komisijas priekšsēdētāja vietnieks Juris Jāzeps d. Skapars — no kolhoza «Rīts» kolhozniekiem.

Komisijas sekretāre Anna Antona m. Muizniece — no kolhoza «Rīts» arodorganizācijas.

Komisijas locekļi:

Maija Jāņa m. Vaivode — no Jersikas ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas darbiniekiem;

Jānis Jāņa d. Eiduks — no kolhoza «Rīts» kolhozniekiem;

Tekla Jāņa m. Kozule — no kolhoza «Rīts» kolhozniekiem;

Ināra Edgara m. Upeniece — no kolhoza «Rīts» kolhozniekiem.

LUZENIEKU VĒLEŠANU APGABALS Nr. 58

Komisijas priekšsēdētājs Jānis Jāzeps d. Bebrīss — no padomju saimniecības «Rudzāti» partijas pirmorganizācijas.

Komisijas priekšsēdētāja vietnieks Jānis Jāņa d. Viļums — no Rudzētu internātpalīgskolas darbiniekiem.

Komisijas sekretāre Anna Vladislava m. Vaivode — no padomju saimniecības «Rudzāti» strādniekiem, inženiertehniskajiem darbiniekiem un kalpotājiem.

Komisijas locekļi:

Natālija Vitālija m. Vēvere — no Rudzētu internātpalīgskolas darbiniekiem;

Juris Jāņa d. Pauniņš — no padomju saimniecības «Rudzāti» komjaunatnes pirmorganizācijas;

Ruta Antona m. Vēvere — no padomju saimniecības «Rudzāti» komjaunatnes pirmorganizācijas;

Pēteris Pētera d. Aborons — no padomju saimniecības «Rudzāti» partijas pirmorganizācijas.

Izpildkomitejas priekšsēdētāja pirmais vietnieks

J. VUCĒNS

Sekretārs

V. GERTMANIS

Partijas dzīve

Komunistu atbildība

Pieredze apliecina, ka partijas pirmorganizāciju kaujinieciskums un iniciatīva, komunistu ietekme darba kolektīva aktuālo jautājumu risināšanā lielā mērā ir atkarīga no katra partijas biedra aktivitātes. Bet komunistu ieguldījums cīņā par tautsaimniecības plānu un sociālistisko saistību sekmīgu izpildi ir tieši atkarīgs no partijas organizāciju iekšējās demokrātijas stāvokļa un disciplīnas pirmorganizācijās. Mūsu rajona partijas organizācijas pieredze uzskatāmi apstiprina šo patiesību.

Mūsu rajona partijas organizācija apvieno 2273 komunistus un 77 PSKP biedru kandidātus. Tātad pavisam 2350 cilvēkus. Izveidotas 64 pirmorganizācijas, tajā skaitā 18 rūpniecības, transporta un sakaru uzņēmumos, celtniecības organizācijās, 3 — padomju saimniecībās, 17 — kolhozos.

Vadoties pēc partijas nostiprināšanas leņinskajiem principiem, PSKP Statūtiem, kuros grozījumus izdarīja PSKP XXVII kongress, PSKP Centrālās Komitejas ģenerālsēkretāra M. Gorbacova norādījumiem partijas celtniecības jautājumos, partijas rajona komiteja, partijas komisija un pirmorganizācijas pastiprinātu uzmanību veltī savu rindu kvalitatīvā sastāva uzlabošanai, komunistu idejiskai norādīšanai. Šī gada astoņos mēnešos PSKP biedru rindās uzņemti 49 cilvēki. Vini lielākoties nodarbināti materiālās ražošanas sfērā. Piemēram, vairāk nekā 50 procenti partijā uzņemto biedru ir strādnieki, vairāk nekā 25 procenti — kolhoznieki.

Lielum lielais vairums pirmorganizāciju prasmīgi un elastīgi apvieno partijas iekšējās demokrātijas attīstību ar partijas disciplīnas nostiprināšanu, audzina komunistus augsta prasīguma un atbildības garā. Piemēram, agrārmā «Krasnij Oktjabrj», Leņina kolhozā, Preiļu sakaru mežrādniecībā daudzi komunisti ir sociālistiskās sacensības līderi, ar savu personisko paraugu darbā, sabiedriskajā dzīvē un sadzīvē aizrauj pārējos kolektīva locekļus.

Pirmorganizācijas, partijas rajona komitejas partijas komisija pastāvīgi rūpējas par komunistu atbildības paaugstināšanu, par biedru rindu tīrību, pret tiem biedriem, kuri neattaisno uzticību, vērsās enerģiski un principiāli. Lūk, daži piemēri. Par žūpošanu un darba disciplīnas neievērošanu pēdējā laikā no partijas rindām izslēgti pieci komunisti, par sociālistiskā īpašuma piesavināšanos — divi, par citu komunistu neiecienīgu rīcību — trīs.

Tajā pat laikā astoņiem komunistiem uzlikti partijas sodi ar ierakstu uzskaites kartītēs. Šie partijas biedri galvenokārt pāvirši un bezatbildīgi veica savus dienesta pienākumus. Vīnu vidū ir četri vadošie darbinieki.

Pilnveidojot partijas iekšējā darba formas un metodes, mēs īpaši kontrolējam un vadām to pirmorganizāciju darbību, kurās ir komunisti, kam uzlikti partijas sodi. Rekomendējam partijas sapulcēs biežāk apspriest jautājumus, kas saistīti ar partijas dzīves leņinskā normu ievērošanu, komunistu politiskās aktivitātes un avangarda lomas paaugstināšanu darbā un sabiedriskajā dzīvē, partijas Statūtu ievērošanu.

Pirmorganizāciju darba praksē arvien dziļāk iesakņojas tādas formas un metodes, kuras pastiprina partijas sodu audzināšo nozīmi. Tiek analizēta sodīto komunistu darbība, viņi regulāri sniedz pārskatus, ko darījuši, lai mainītu savu rīcību un likvidētu norādītos trūkumus. Atklāta un principiāla saruna ar komunistiem ir laba audzināšanas skola. Piemēram, Līvānu eksperimentālajā mājū būves kombinātā komunisti L. Linužs un E. Aizpuris pārkāpa partijas disciplīnu. Biedri nosodīja viņu necienīgo rīcību, sāka stingrāk kontrolēt viņu darbību. Abi komunisti no biedru kritikas izdarīja pareizos secinājumus un ar praktiskiem darbiem to apliecina.

Sevi pilnībā attaisno arī individuālā darba formas. Ar komunistiem, kuriem uzlikti partijas sodi, partijas rajona komitejas darbinieki organizē pārrunas. Noskaidrojam arī, kāds ir stāvoklis pirmorganizācijās, kādā veidā trūkumi komunistu darbībā ir atkarīgi no viņa paša, kas tiek darīts, lai katrs partijas biedrs varētu strādāt ar pilnu atdevi. Esot uz vietām, partijas komisijas locekļi analizē partijas sodu uzlikšanas praktiskās pirmorganizācijās, to, kādi audzināšanas pasākumi veikti un kāda ir to efektivitāte.

Tas viss paaugstina to biedru politisko un lietišķo aktivitāti, kuri izdarījuši pārkāpumus, veicina viņu centienus kļūdas labot un novērst trūkumus. Šī gada astoņos mēnešos partijas rajona komitejas birojs noņēma partijas sodus 26 komunistiem, tajā skaitā 10 komunistiem — sodus ar ierakstu uzskaites kartītēs.

Partijas rajona komiteja, partijas komisija un pirmorganizācijas cenšas nostiprināt visu pozitīvo, kas uzkrāts partijas darba praksē, pilnveidot partijas vadības stilu un metodes, novērst cēloņus, kas izraisa vienu vai otru negatīvu parādību. Galvenā uzmanība tiek veltīta politiskajam un organizatoriskajam darbam, tā pacelšanai augstākā līmenī, lai pilnībā nodrošinātu PSKP XXVII kongresa izvirzīto uzdevumu izpildi.

A. CAICS,

Latvijas KP rajona komitejas partijas komisijas priekšsēdētājs

Svētku velte grāmatu draugiem

Pirmssvētku darba veltes iepriecina katru, bet īpaši liels prieks šogad, gaidot Oktobra svētkus, ir visiem Preiļu rajona grāmatu draugiem. Preiļu pilsētas centrā 3. novembrī plkst. 12.00 uzsāks darbu grāmatu nams «Latgale» ar plašu plakātu un sabiedriski politiskās literatūras izstādi — pārdošanu.

Sai dienā Preiļu grāmatnīcas kolektīvs sāks strādāt normālos darba apstākļos.

Grāmatu nama celtniecības darbus veica Preiļu SCO strādnieki. Grāmatu nama «Latgale» interjera noformēšanā strādāja Dekoratīvās mākslas kombināta mākslinieki Kokini.

Grāmatu nama «Latgale» plašā izstāžu zāle dos iespēju pilnveidot arī grāmatu propagandas darba formas. Seit Grāmatu draugu biedrības pirmorganizāciju biedriem organizēsim visdažādākos pasākumus, mācīsim sabiedriskos grāmatu izplatītājus strādāt ar grāmatu — propagandēt to vēl līdz iznākšanai, strādāt ar iepriekšējiem pasūtījumiem pēc izdevniecību plāniem.

Grāmatu nama atklāšanas svētnībā paredzēta tikšanās ar grāmatas «Nemirstīgie» autoru F. Justu (viņš vairākus gadus ir dzīvojis Preiļos). Aicinām visus darba kolektīvus un skolu kolektīvus par piedalīšanos šajā pasākumā mūs informēt jau iepriekš, jo uz republikas pirmā grāmatu nama atklāšanu aicināti citu rajonu grāmatnīcu kolektīvi.

Īpaši svētku prieku sagādāsim visiem mūsu rajona grāmatu draugiem, jo šai dienā — 3. novembrī — apkalposim tikai Grāmatu draugu biedrību biedrus. Turpmāk dažas izmaiņas — lai nerastos darba steiga un uzlabotos visu kategoriju pircēju apkalpošana. Paredzētas informācijas stundas. Uzņēmumi, iestādes un organizācijas grāmatas uz pārskaitījumu varēs iegādāties pirmdienās un trešdienās, sabiedriskajiem grāmatu izplatītājiem atvēlēsim otrdienas, lietoto literatūru iepirksim tāpat kā līdz šim — ceturtdienās.

B. LUDZENIKA,

Preiļu grāmatnīcas direktore

LEONTINA torīt piecēlās agrāk, — diena solījās būt jauka, saulaina, un tāpēc gaidīja daudz darba. Viņai kā agronomei vajadzēja organizēt ābolīna novākšanu atlikušajā pushektārā.

«Līdz pusdienām apzūs, un Antons Brics uz sava kombaina ar šo darbu ātri tiks galā», pie sevis prātoja Leontīna Pauniņa, kolhoza «Sarkanā ausma» agronome, Saunas ciema padomes deputāte, viena no aktīvākajām saimniecības partijas pirmorganizācijas komunistēm.

Ātri vien pabrokastojusi, viņa aizsteidzās pie dispečeres Eleonoras Dolģes sarunāt par mašīnas norīkošanu ābolīna sēkļu transportēšanai uz komplekso attīrīšanas punktu. Kad jautājums par sēklām bija nokārtots, agronome kērās pie atskaites sastādīšanas par kolhoza dravas sagatavošanu ziemeļos. So pārskatu jau nepacietīgi gaidīja rajona centrā.

— Ar ko jūs konkrēti nodarbojaties kā agronome? — pajautāja Leontīnai Pauniņai, kad runa sākās par viņas darbošanos ražošanā.

— Man uzdota, — viņa atbildēja, — daudzgādīgo zālāju sēklkopības vadīšana, kā arī kultivēto ganību un biškopības pārzināšana. Kā redzams, pienākumu daudz, un darbs nav viegls.

Leontīnas Pauniņas atbildībā — vairāk nekā pieci simti hektāri ābolīna un citu daudzgādīgo zālāju, ne mazāk kultivēto ganību, 143 bišu saimes. Un šī sarežģītā un lielā saimniecība prasa uzmanību ik dienas. Tāpēc darba laika lielāko daļu agronome ir uz kājām.

— Viņa uz lauka, viņa dra-va, viņa aizbrauca pie mehanizatoriem, — lūk, šādas atbildes visbiežāk var saņemt kolhoza kantorī, ja kāds apjautājas par Leontīnu Pauniņu.

Pie viņas vērsās ne tikai kā pie agronomes, bet arī kā pie deputātes. Pēc padoma nāk vēlētajai, partijas, ardbiedrības, kom-

Deputāti un dzīve

Vienkārši dzīvot un strādāt

jaunatnes aktivisti. Viņa — Saunas ciema padomes plānu un budžeta komisijas locekle. Ciema izpildkomitejas priekšsēdētāja Emīlija Kokorīte pastāstīja, ka šo komisiju vada kolhoza «Sarkanā ausma» kadru inspektore Elizabete Bogotais, komisijas sastāvā vēl darbojas šoferis Jānis Skutelis. Pēdējā laikā deputāti sākuši vairāk iedziļināties tādos jautājumos kā nodokļu uzlikšanas pareizība, to ieturēšana, nepieciešamo preču sortimenta ievērošana veikalos «Dzenīši», «Anspoki», «Salas», ciema teritorijā esošo uzņēmumu ekonomiskās un sociālās attīstības plānu realizācijas gaitas kontrole.

Nesen, piemēram, šo jautājumu izskatīja ciema padomes sesijā. Tribīnē kāpa Leontīnas Pauniņas kolēģi — deputāts Konstantīns Pauniņš — saimniecības traktorists, drošības tehnikas inženieris Gustavs Keirāns un citi. L. Pauniņa klausījās viņus un priecējās: cik ieinteresēti kopējā lietā viņi runā par problēmām, cik daudz priekšlikumu izsaka padomju darba pilnveidošanai. Domās deputāte atbalstīja viņu

priekšlikumus: biežāk vēlētajū priekšā atskaitīties par paveikto, izteikt deputātu pieprasījumus, neaizmirst uzklaut jauz viedoklus pirms viena vai otra lēmuma pieņemšanas. Piemēram, Priekulu ciemata iedzīvotāji pieprasa, lai deputāti panāktu rajona sadzīves pakalpojumu kombināta kompleksā pieņemšanas punkta darba uzlabošanu. Seit jāorganizē pasūtījumu pieņemšana apģērbu šūšanai un remontam, jāpastiprina kontrole pār velas mazgāšanas termiņu ievērošanu. Iedzīvotāji sūdzas arī par to, ka nevar pat iznomāt traukus, mēbeles.

Tas viss patiešām nepieciešams. Jo laukos tagad dzīvo ne tikai cilvēki gados, bet arī jauni speciālisti. Dažiem vēl nav ietaupījumu, lai uzreiz varētu ierīkot savu saimniecību. Tāpēc arī L. Pauniņa un citi deputāti cenšas panākt, lai veikalā vienmēr varētu nopirkt maizi, pienu, krējumu, SPK punktā iznomāt to, kas ikdienā nepieciešams. Sarežģīti šie jautājumi, ne vienmēr mierīgā ceļā un sekmīgi atrisināmi. Taču kādam tie laukos jārisina, un vispirms pie tiem ķeras tautas pilnvarotie.

Tāpēc lepnams un rūpes pārņēma Leontīnu Pauniņu, kad viņa kopā ar citiem deputātiem pa-

cēla roku, balsojot par Saunas ciema turpmākās sociālās attīstības jauno piecēlās programmu. Tā ir vēra nemama. Tuvākajā nākotnē — jauna saimniecības kluba un kantora, 24 dzīvokļu mājas, bērnu darza, desmit individuālo māju celtniecība kolhoza «Sarkanā ausma». Daudz jaunceltņu paredzēts uzbūvēt arī Dzeržinska kolhozā. Paplašināsies maksas pakalpojumu tīkls. «Sarkanajā ausmā» tie gadā palielināsies no diviem tūkstošiem līdz trijiem tūkstošiem rubļu, Dzeržinska kolhozā — no 1600 līdz 2200 rubļiem 1990. gadā. Padomes deputāti jau pašlaik rūpējas par to, lai uzlabotu konkursa par labāko dzīvesvietu iedarbīgumu. Nolempts uzcelt obelisku kritušajiem karavīriem.

Tā piemiņa un mūsu pašreizējā dzīve savijas vienā veselumā. Un pašā šo vēsturisko sākotnū serdē — viņi, tie, kurus tauta nosaukusi par saviem pilnvarotajiem. Deputāte Leontīna Pauniņa — viena no viņiem.

Z. BURIJS

ATTELA: Leontīna Pauniņa. J. SILICKA foto

Pārskati un vēlēšanas Zinību biedrībā

Galvenie uzdevumi

Jaunais mācību gads Zinību biedrības rajona organizācijā sākas ar pārskatu un vēlēšanu sapulcēm pirmorganizācijās, metodiskajās sekcijās. Jāgatavojas rajona konferencei, kā arī Zinību biedrības republikas un Vissavienības kongresiem.

Aizvadītajā periodā tika pilnveidots lekciju propagandas darbs. Mūsu rajona lektoru uzstāšanās tika plānotas atkarībā no partijas pirmorganizāciju pieprasījumiem. Šī forma sevi pilnībā attaisnoja. Paaugstinājās lektoru atbildība, nopietnāka kļuva viņu attieksme pret savāktajiem materiāliem un to atlasī. Jau iepriekš zināms, kad, kur un kādas auditorijas priekšā vajadzēs uzstāties.

Pagājušajā mācību gadā par visdažādākajām tēmām tika izpildīti 387 lekciju pieprasījumi. Plašs bija interešu loks par starptautisko stāvokli, valsts un tiesību jautājumiem, medicīnu.

No klausītājiem gribētos lielāku interesi par zinātniski tehniskā progresa un ekonomikas jautājumiem, dabas aizsardzību, li-

teratūru un mākslu, jaunatnes dzīves tematiku. Mažu vēribu klausītāju auditorijas nodrošināšanai pagājušajā mācību gadā veltīja Līvānu pārvietojamās mehānizētās kolonnas, Valsts lauksaimniecības ražošanas tehniskās nodrošināšanas komitejas rajona apvienības, Līvānu zonālās slimnīcas, Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta partijas pirmorganizācijas. Lielāku aktivitāti gaidām arī no mūsu rajona lauksaimniecības uzņēmumiem.

Gatavošanās Zinību biedrības pārskata un vēlēšanu sapulcēm no katra biedra prasa paaugstinātu atbildību. Nopietni un pārlicinoši jāizvēlas sev interesējošā tematika, jāgatavo lekcijas teksts, kuru pēc tam recenzē. Partijas pirmorganizāciju sekretāriem vairāk uzmanības jāvelti Zinību biedrības pirmorganizāciju priekšsēdētāju kandidatūru sagatavošanai.

Pārskata un vēlēšanu sapulcē jābūt nopietnai sarunai par lekciju propagandas pilnveidošanu, jādomā par jaunu formu un metožu izmantošanu, kā to prasa

laiks. Arī tautas saimniecības speciālistu piedalīšanās Zinību biedrības dzīvē ir politiski nozīmīgs uzdevums. Partijas pirmorganizāciju ziņā ir viņiem radīt labvēlīgus apstākļus uzstāšanās ģeogrāfijas paplašināšanai, neaizmirst šī svarīgā sabiedriskā pienākuma izpildi speciālistu atestācijā, kā arī rūpēties par lekciju propagandas materiālās bāzes nostiprināšanu.

Jāparūpējas par to, lai klausītāju auditorija tiktu veidota atbilstoši viņu darba vietām, bet nedrīkst aizrauties arī ar tā saukto jaukto auditoriju veidošanu visām lekcijām. Lietderīgāk ir tad, ja publikas mazāk, toties tā ir ieinteresētāka.

Partijas pirmorganizācijām kopā ar administrāciju jāparūpējas arī par to, lai katrā kolektīvā būtu pastāvīgs cilvēks, kas atbildīgs par lekciju organizēšanu un kuram būtu idejiskā audzināšanas darba pieredze.

V. GAVRILOVA,

Zinību biedrības rajona organizācijas valdes prezidija atbildīgā sekretāre

Samazinot attālumus

Kungura (Permas apgabals). Kļuvis isāks ceļš automašīnām, kas brauc pa seno Sibīrijas traktu no Kamas krastiem uz Sver-

dovskas apgabalu. Valsts komisija pieņēmusi ekspluatācijā 200 metrus garo tiltu pār Silvas upi. Ar tā stāšanās ierindā kļuvusi

intensīvāka autotransporta satiksme no Kunguras rajona, kas dod vienu desmito daļu apgabala ražotās lauksaimniecības produkcijas.

TASS

UZŅĒMUMU rekonstrukcija — tas ir galvenais partijas un valdības noteiktas uzdevums, kas veicams divpadsmitajā piecgadē un turpmākajā laika posmā. Līvānu stikla fabrikā šī uzdevuma īstenošana diemžēl kļuvusi par problēmu numur viens. Uzņēmumam beidzot būtu jānoskaidrojas uz intensifikācijas ceļu, un fabrikā darbības tālāk virzīti leimējas itin skaidri. Par to runāja fabrikas galvenais inženieris Aleksandrs Bičkovs rakstā «Dilemmas priekšā» («Leņina Karogs», š. g. 7. augusta numurs). Partijas Preiļu rajona komitejas birojs piekrita avīzē teiktajam un lūdz republikas Vietējās rūpniecības ministriju izteikt savu viedokli.

Saņemta atbilde, kuru parakstījis vietējās rūpniecības ministrs R. Mīšāns. To publicējam pilnībā.

«Vietējās rūpniecības ministrija jau 1985. gada septembrī iesniedza republikas Valsts plāna komitejai tehniski un ekonomiski pamatotus priekšlikumus rekonstruēt cehu, kurā ražo stikla taru, un uz tā bāzes izveidot un paplašināt gaismas vadu ražošanu Līvānu stikla fabrikā. Izstrādājot divpadsmitās piecgades plānu un ņemot vērā iepriekš minētos priekšlikumus, Vietējās rūpniecības ministrija un republikas Valsts plāna komiteja ir ierosinājumu turpmāk neiekļaut Līvānu stikla fabrikas plānā konservu stikla taras ražošanu. Ņemot vērā to, ka valstī radies konservu stikla taras deficīts, PSRS Valsts plāna komiteja nav atrisinājusi minēto jautājumu pozitīvi, Vietējās rūpniecības ministrijai divpadsmitās piecades plānā paredzēta konservu stikla taras izlaide — gadā 35-40 miljoni produkcijas vienību.

Vienlaikus samazinās pārtikas

produktiem paredzēto pudeļu izlaide, jo pēc tam nav pieprasījuma. Šajos apstākļos Līvānu stikla fabrikas attīstības plāns īstenošies pakāpeniski.

Pašaidām paredzēts (jau 1986. gadā) iedalīt saliekamo ēku, lai atbilstu noliktavas telpas un 1987. gadā veiktu to rekonstrukciju, tādējādi radot apstākļus gaismas vadu rūpnieciskajai ražošanai.

Ievērojot to, ka mehanizētās iz-

cija viņus nepārliecina. Pretargumenti? Lūdz. Vārds A. Bičkovam:

— Pirmkārt, no atbildes izriet, ka par klupšanas akmeni kļuvis konservu stikla taras deficīts. Piekritu. Par to liecina kaut vai pieprasījumi papildus piegādāt šo produkciju, neskatoties uz to, ka fabrikai jāvadās pēc gada plāna, kurš paredz noteikta produkcijas daudzuma izlaidi.

būt tādi, lai tā atbilstu pēdējiem zinātnes un tehnikas sasniegumiem. Visiem laču zināms, kādas ir Līvānu stikla fabrikas noliktavas, cik lielā mērā tās atbilst savam nosaukumam.

Atļaujiet nepiekrīst domai, ka jauna šihtas iecirkņa celtniecība nav mērķtiecīga. Kāda gan te var būt runa par vecā modernizēšanu, ja sanitāri epidemioloģiskā stacija to ir slēgusi jau

arī līdzekļi tehniskajai modernizēšanai nebūs nemaz tik lieli. Bez tam, ja nav konkrēta lēmuma par gaismas vadu ražošanas perspektīvām, mums nav tiesību pieprasīt tehnoloģisko iekārtu. Pieteikumu nākamajam gadam iesnēgt jau par vēlu. Ja jautājums netiks atrisināts līdz 1987. gada martam, šādu pieteikumu mēs nevarēsim iesnēgt arī 1988. gadam. Tādā gadījumā «pakāpeniska attīstība» var turpināties līdz bezgalībai.

Atgriezoties pie publicētā

BURKAS VAI GAISMAS VADUS?

AVĪZE RAKSTIJA — PARTIJAS RAJONA KOMITEJAS BIROJS ATBALSTĪJA — MINISTRS ATBILD — «ATĻAUJIET NEPIEKRĪST!»

strādes ceļā (pudeļu un stikla taras ražošanā) ražošanas apjomā divpadsmitajā piecgadē nepieaug, nav mērķtiecīgi uzsākt jauna šihtas ceļa celtniecību. Paredzēts veikt uzņēmumā esošā šihtas ceļa modernizāciju.

Kā nākamo Līvānu stikla fabrikas rekonstrukcijas posmu Vietējās rūpniecības ministrija paredz jauna gaismas vadu ceļa celtniecību. Bez tam par līdzekļiem, kas atvēlēti ražošanas tehniskajai modernizēšanai, ielānāts iegādāties progresīvo tehnoloģisko iekārtu gaismas vadu ražošanai, kura netika paredzēta ceļa celtniecības projektā. Tehniskās apgādes jautājumus (pieprasījumi, līdzekļu iedalīšana) ministrijai sadarbībā ar Līvānu stikla fabriku nāksies risināt, izdarot gada plānu aprēķinus.»

Pirms publicēt ministra atbildi, redakcija atzina par lietderīgu iepazīstināt ar to uzņēmuma vadītājus. Izrādījās, ka šāda pozi-

Te rodas cits jautājums. Kas sola lielākas perspektīvas: gaismas vadi vai burkas? Uz burku izlaidi pāriet arvien vairāk mums radniecīgo uzņēmumu, kuri līdz tam ražoja pudeles. Mēs pirmie (un pagaidām vienīgie) valstī apguvām gaismas vadu ražošanu, tāpēc nekādā gadījumā negribam zaudēt prioritāti. Pie tam šai produkcijai ir liela nozīme ne tikai mūsu, bet arī daudzās citās svarīgās tautsaimniecības nozarēs. Tāpēc esam cieši pārliecināti: apgūstot jauno, progresīvo, nedrīkst aprobežoties ar puspasākumiem.

No tā izriet otrs pretarguments. Sakarā ar fabrikas pakāpenisku attīstību. Diezin vai šo problēmu var atrisināt, pārvietojot gaismas vadu ražošanu no bijušās sporta zāles, kur iekārtas izvietotas patlaban, uz noliktavu telpām, lai arī rekonstruētām. Gaismas vadu ražošanas prasība lieku uzmanību, tāpēc tās bāzei jā-

1985. gada augustā. Neņemot spriest, kurš ķersies pie šāda projekta izstrādāšanas. Kā piemēru tam var minēt kaut vai titāniskās grūtības, kas radās meklējot, kurš izstrādās nepieciešamo dokumentāciju ventilācijas ierīkošanai. Ar pūlēm tādū cilvēku beidzot sameklējām, nepieciešamās ierīces uzstādījām. Kāds no tā labums? Telpas kaut nedaudz tiek vēdinātas, bet apkārtnējo vidi piesārņojam vēl vairāk.

Treškārt, par līdzekļiem, kuri atvēlēti tehniskajai pārkārtošanai. Pašlaik par šiem līdzekļiem mēs varam iegādāties tikai vienu gaismas vadu šķiedras izgatavošanas mašīnu. Fabrika taču strādā ekonomiskā eksperimenta apstākļos, tomēr ražošanas apjoms, kā redzam, daudz nepalielinās (kaut vai konservu taras ražošanā: divpadsmitajā piecgadē tās pieaugums praktiski nav plānots, pudeļu izlaide samazinās). Tātad

Lūk, tāds komentārs vietējās rūpniecības ministra atbildei. Piebildīsim, ka runa pie tam ir par pieciem miljoniem rubļu, kurus ministrija zaudē, ja slēdz Līvānu stikla fabrikas mehāniskās izstrādes ceļu. Bet kādā no avīzes «Trud» septembra numuriem ar meilu uz balta rakstīti, ka patērētāju biedrību Centrālā savienība tikai par sasistajām pudelēm vien cieš 69(!) miljonu rubļu lielu zaudējumu. Vai ar laiku šāds liktenis nebūs arī konservu burkām?

Vai tāpēc nebūtu saprātīgāk pāvērt ceļu īsti svarīgas un nepieciešamas produkcijas ražošanai, jo tās bāze Līvānu stikla fabrikā jau izveidota? Ir apņēmīgi: paies divi gadi pēc lecerētās rekonstrukcijas pabeigšanas, un šie pieci miljoni tiks atgūti, vēlāk ieguvums pat divkārtosies. Pie tam tiks novērsta apkārtnes vides piesārņošana, pāversies jaunās iespējas pilsētas pilnīgākai labiekārtošanai.

Pieci miljoni, protams, nav pieci rubļi. Vai viss, kas radīts ar tādām grūtībām un kuram tik plašas perspektīvas, tiks upurēts visvarenās kvantitātes dēļ? Vai rīkojamies valstiski?

I. KOROLOVA

Saimniecību melioratoriem darbs jāuzlabo

Lauksaimnieki tagad bieži un plaši runā par intensīvo tehnoloģiju. Diemžēl ne vienmēr no runām tiek līdz darbiem. Kā zināms, intensīvā tehnoloģija ir pasākumu komplekss. Un tikai visu nosacījumu īstenošana garantē panākumu.

Nedrīkstam aizmirst galveno patiesību — jo bagātākas ražas plānojam, jo pakalpigākiem mums jābūt zemes priekšā. Un tālāk — vislielāko atdevi iespējams gūt no meliorētājām platībām.

Mūsu rajonā pašreiz ekspluatē gandrīz 60 000 hektāru nosusītu zemju. Šādu platību katrā jona saimniecībā ir vismaz nepilni divi tūkstoši hektāru, bet agrofirmā «Krasnij Oktjabrj», Oškālņa kolhozā, «Dzintarā» un Rudzātu padomju saimniecībā meliorācija jau sen pārsniegusi četru tūkstošu hektāru robežu. Tātad katrā rajona saimniecībā ir vairāki desmiti kilometru novadgrāvju un caurteku, simtiem aku, izteku un citu meliorācijas būvju, bet ierīkotās drenāžas garums rēķināms tūkstošos kilometru.

Drenāža kopā ar palīgūvēm ir sarežģītākais un dārgākais lauksaimniecības mehānisms. Tas ir jo rūpīgi jākopj. Tikai tad nosusinātās zemes varēsīm intensīvi izmantot. Un par saimniecības melioratoru vajag norīkot patiešām ziņošu cilvēku, centīgu strādātāju. Diemžēl vienā otrā saimniecībā melioratoru specialitāti uzskata par ne visai vajadzīgu.

Intensīvā tehnoloģija

Dzirdēti arī izteikumi, ka melioratoram darba ir pamaz, tāpēc viņam uzdod virkni citu pienākumu. Rodas it kā burvju loks — melioratori savu neizdarību attaisno ar aizņemtību šajos papildus pienākumos.

Neapdomīgi rīkojas K. Marksa kolhozā un arī «Vārkavā» — te nav melioratora (tā pienākumus pa vaļas brīžiem mēģina veikt galvenie agronomi). Sekas, protams, neiepriecinošas. Piemēram, K. Marksa kolhoza objektā Alengofa, kur rekonstrukcijas darbus veica 21. pārvietojamā mehānizētā kolonna, daudzām meliorācijas sistēmas akām nav vāku. Līdzīga neizdarība vērojama arī Leņina, Raiņa un vēl vairākās rajona saimniecībās.

Meliorācijas akas ir attiecīgi jānoformē — jānokrāso, jānumurē, līdzās akai jābūt tā sauktajam drošības stabiņam. Šādi noformētas akas jau iztālēm labi sardzamas, tādējādi melioratoriem laukos ir ērti strādāt. Sajā jomā labi pastrādāts agrofirma «Krasnij Oktjabrj», Rudzātu padomju saimniecībā, Oškālņa kolhozā, kolhozos «Sarkanā ausma» un «Zelta vārpa». (Ar ot bojātas meliorācijas akas Raiņa kolhozā un «Sīlukalnā».)

Un vēl — akās periodiski jāatjauno filtri. Taču to dara tikai kolhozā «Zelta vārpa». Pavasaros un arī rudenos sva-

rīgi iztīrīt piesērējumus no drenu akām un iztekām. Prakse pierādījusi, ka tieši šie attīrīšanas darbi pagarina drenāžas darbību uz daudzliem gadiem. Atgādinu, ka tieši pirmajā ekspluatācijas gadā drenāžas sistēmas visvairāk aizsērē. Tāpēc meliorācijas objekts ļoti rūpīgi jākopj jau pašā tā lietošanas sākumā. Lai, kā saka, vainas neļaiestu.

Kas pirmām kārtām jāveic saimniecības melioratoram? Jāpiedalās meliorācijas projektu ekspertīzēs, regulāri jāpārbauda būvdarbu kvalitāte objektos, īpašu vērību veltot rekonstrukcijas gaitai — jāseko, kā jauno drenāžu pievieno iepriekš būvētiem kolektoriem (vecajai drenāžai).

Saimniecības melioratoriem jābūvējas, lai nosusinātās zemēs katrs kvadrātmētrs tiktu lietderīgi izmantots. Diemžēl gar grāvju malām bieži redzamas tā sauktās «bārdas» — neuzartas un ar nezālēm pieaugušas zemes strēmeles.

Mūs neapmierina melioratoru darbs Aglonas padomju saimniecībā, kolhozā «Rīts». Leņina un Suvorova kolhozos.

Uztecami strādā kolhoza «Sarkanā ausma» meliorators P. Skutelis, Oškālņa kolhoza meliorators Ē. Vaivodis un A. Kirilova kolhozā «Zelta vārpa». Šie melioratori savas saimniecības visas nosusinātās platības un meliorācijas sis-

tēmas rūpīgi apseko, ir lietas kursā par situāciju jebkurā objektā.

A. VEIGULIS,

Daugavas augšgalā meliorācijas sistēmu pārvaldes inženieris. Aizkalnes zonas meliorators

ATTELA: viens no labākajiem saimniecību melioratoriem rajonā ir Oškālņa kolhoza meliorators Ēvalds Vaivodis.

AUTORA foto

Atsaucieties, cīņu biedri un tuvinieki!

Mēs vācam materiālus par partizānu pulka «Par Padomju Latviju» reida, kas notika 1942. gada jūnijā — jūlijā no Leņingradas partizānu novada līdz Latvijas robežai, dalībniekiem. Viņu vidū bija komjaunietis Vladislavs, Franča dēls, Zariņš. Viņš dzimis 1922. gadā, karam sākoties strādājis par korespondentu (korektoru?) avīzes «Taisnība» redakcijā. Viņa tēvs Francis, Pētera dēls, Zariņš (dzimšanas gadu un vietu nezina) tajā laikā dzīvoja Daugavpils apriņķa Vārkavas pagastā. Kāds no viņa draugiem vai radiem toreiz dzīvoja Preiļu pagastā.

Vai kāds no jums, avīzes lasītāji, nav dzirdējis par Vladislavu Zariņu, par viņa dzīvi, par to, kur un kad viņš gājis bojā? Varbūt jūs varat sniegt ziņas par viņa ģimeni vai tuviniekiem. Loti lūdzam palīdzēt šajos meklējumos. Atbildi lūdzam sūtīt pēc šādas adreses: 226524 Rīga PDP, Turgeņeva ielā 19, Latvijas PSR Zinātņu akadēmijas Vēstures institūta Aurora Odrei.

A. ŪDRE,

Vēstures institūta vecākā zinātniskā līdzstrādniece

Gatavas receptes gaidot...

Kāpēc jaunieši vakaros kļīst pa ielām? Garlaicības dzīvi? Kāpēc nodarbojas ar huligānismu? Garlaicīgi, un kur lai liek enerģiju, kura viņos kūsā pārpārēm?

Jaunieši sāk dzert? Garlaicīgi taču. Pēc darba tik garlaicīgi, ka jāiet uz veikal un jāņem pudele. Garlaicība ir lemesls arī neuzticībai laulāto starpā, aiz garlaicības apzagts dzīvoklis kaimiņu kāpnu telpā.

Vajag celt vairāk kultūras iestāžu un deju laukumu, veidot jauniešu klubus un kafetērnus. Vajadzīgi sporta kompleksi, slidotavas un stadioni. Un kā cīnīties pret dzeršanu, huligānismu un noziedzību, ja jauniešiem arī šeit būs garlaicīgi?

Bet vai garlaicīgi nav tāpēc, ka gaida? Gaida, kad būs uzcelti jauni objekti, kad nāks spe-

Kā atpūšamies?

ciāli organizatori. Gaidīšana vienmēr rada garlaicību. Arī mani ir mākusi garlaicība, bet tikai vispārpieņemtajās un neobligātajās sanāksmēs, auto un dzelzceļa stacijās, gaidot autobusu vai vilcienu.

Es nekādi nevaru iedomāties, kā cilvēku, kamēr vien viņš dzīvo, kamēr ir spējīgs domāt un darboties, var mākt garlaicību. Kādas ļoti cienījamas iestādes miegainajā kancelejā reiz dzirdēju, kā viens cilvēks, lai aizdzītu garlaicību, ieteica pārējiem: «Vai nekerties mums pie darba?». Neko teikt, priekšlikums vietā.

Protams, mums ir nepieciešams vairāk kultūras un sporta namu. Jo vienatnē jau nedejosi

un nenodarbosies ar kordziedāšanu. Vajadzīgi audzinātāji, pulciņu vadītāji, treneri, vajadzīgi entuziasti — iesācēji. Bez pietiekamas bāzes taču nevar nodarboties ar tehnisko jaunradi un atsevišķiem sporta veidiem. So uzskatījumu varētu turpināt.

Un tomēr: vai tad stāvoklis ir tik bezcerīgs, ka mūsu rīcībā šodien esošās iespējas nevar nodrošināt kolektīvu brīvā laika pavadīšanu visiem, kuri to vēlas? Aizbildināšanās: «Nav iespēju» savā ziņā ir kļuvusi par attaisnojumu tiem, kuri ir atbildīgi par nākamās paaudzes audzināšanu. Var, protams, gausties, ka vēl aizvien nav sporta zāles. Bet var taču kaut ko darīt saviem spēkiem. Nezinu, vai sporta dzīves vadītāji ir ievērojuši sērīgo tukšumu stadionos.

Bet kā tad ir ar zālēm, ar kultūras pasākumu rīkošanu tajās? Nezinu, vai kāds no kultūras un sporta kompleksa darbiniekiem ir nopietni padomājis un papētījis: «Cik ir šo zāļu? Kā tās tiek izmantotas? Un vai nebūtu labāk, ja nojauktu resoru barjeras un kopīgi sāktu risināt šo problēmu?»

Esmu pārliecināts, ka šādas izpētes rezultāti liktu arī mums krietni padomāt. Gadu gaitā katrā iestādē, uzņēmumā utt. uzskatīja par goda lietu uzcelt pašiem savu sanāksmju un sēžu zāli. Lielāko laiku tiesu šīs zāles ir tukšas, kļūvis par parastu parādību to atslēgas glabāt seifā vai pie apkopēja.

Un vēl: vai mēs pilnīgi izmantojam tās iespējas, kuras ir šādu pasākumu rīkošanai skolās? Domājot par saturīgu atpūtu vienīgi kā par masu pasākumiem un tajā pašā laikā izvīzot pirmajā vietā «nav iespēju» (nav

to vai citu objektu, treneru un pulciņu vadītāju), mēs līdz ar to audzinām — katrā ziņā vismaz daļā jaunatnes — patērētāja attieksmi pret dzīvi. Kādam ir jāatnāk un jāorganizē, kādam ir jāizveido slēpošanas trase un jānolej slidotava, kādam ir jāorganizē dežurējošie zālē, lai mēs kaut ko nesalauztu.

Aptuveni tā, mazliet pārspīlēti, varētu izskatīties daudzu rakstu un runu rezumējumi sapulcēs, kur tiek apspriestas jaunatnes atpūtas problēmas un cīņa pret dažādām mūsu dzīves negācijām.

Un atkarībā no tā tiek ieteiktas receptes to pārvarēšanai, huligānisma un dzeršanas izskausšanai. Labas receptes, principā tās nerada nekādus iebildumus. Un tomēr, ja runā par jaunatnes audzināšanu, tad šeit pats galvenais būtu, lai patērētāju nostāju nomainītu vēlēšanās: «Izdārisim paši». Tāda ir mūsdienīgu prasība. V. ROMANOVSKI

Pēc sestdienas talkas

Pilsētā, kuru saucam par savējo

Par pilsētu, tās iedzīvotāju kultūru spriež pēc tā, cik gādīgi tās saimnieki esam. Komunālo uzņēmumu kombinātā vien spēku ir par maz. Lai sakārtotu ielas, parku, lai lielajās pavasara un rudens talkas dienās viss kļuva spožs, tīrs.

Arī aizvadītā sestdienā bija talkas diena. Pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomiteja aicināja visus iedzīvotājus sakārtot iestāžu un uzņēmumu teritorijas, palīdzēt ielu, dzīvojamu namu kvartālu labiekārtošanā. Bet būtībā vai maz būtu jāgādā par iestāžu un uzņēmumu teritoriju sakārtošanu, jo tur jau kārtībai jābūt ik dienu, ik stundu.

Likās, ka preiļieši savu nelielo pilsētīnu pa dienu gan var sāpost. Un tomēr talkas ritms bija tik dažāds. Lūdzām, lai par preiļiešu paveikto pastāsta pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētājs MIHAILS AGURJANOVŠ.

— Atsaucīgi mūsu ierosmi uzņēma starpkolhozu celtniecības organizācijas, Valsts lauksaimniecības ražošanas tehniskās nodrošināšanas komitejas rajona apvienības, «Agrokimijas», 24. CRBP, lina fabrikas kolektīvi, kuri uzposa ielas, dzīvojamu namu teri-

torijas. Piemēram, ceļu darbinieki sakārtoja Brīvības ielas daļu, labiekārtoja nama Viļānu ielā Nr. 6 teritoriju, stādīja kociņus. Starpkolhozu celtniecības organizācijas dzīvojamu namu masīvs pašlaik ir vistīrākais.

Lielāku rošību gaidījām no joprojām gaidām no rajona patērētāju biedrības. Teritorija starp tirdzniecības centru un dzīvojamu namu masīvu joprojām ir nekopta. To pašu var sacīt par noliktavu un tirdzniecības bāzes, sagādes kantora apkārtni.

Jāatzīst, ka ne visu paveica dzīvokļu saimniecības pārvalde, jo nespēja talkai organizēt namu iedzīvotājus. Brīvības ielā 1. Zālajā ielā 1, Pionieru laukumā 13. Rēzeknes ielā 15 namu teritorijas ir piegrūzotas, nezālēm aizaugušas. Sie nāmi atrodas pilsētas centrā un katru iebraucēju uz tverē rada priekšstatu par mūsu pilsētu, par mūsu vienaldzību.

Diemžēl namu īrnieki savos nekoptajos pagalmos jūtas ērti un netraucēti.

Pilsētas centra labiekārtošanā šogad pielikts daudz pūļu. Novācām trīs savu lauku nokalpojuma ēkas. Pionieru laukums kļuva plašāks. Sakārtota teritorija

tirgus laukumā. Atliek vēlreiz atgādināt tirgus administrācijai, ka apkārtnē jāuztur pienācīgā kārtībā ik dienas. Jānodrīna nama Pionieru laukumā 13 iedzīvotājus būt atsaucīgākiem, ievēlēt darbīgāku nama vecāko, sakopt savas mājas pagalmu.

Loti nepievilcīga ir cietes rūpnīcas teritorija. Ja savāktu kopā tur izmētos metāllūžņus, tad neklūdišos apgalvot, ka būtu iespējams izpildīt visa rajona gada metāllūžņu nodošanas plānu. Diemžēl neviens to pagaidām nedara. Noliecētā tehnika krājas un krājas. Malka jau sen sazāģēta, taču izmēta pa visu teritoriju, sapuvusi. Vārdu sakot, neizdarība neizdarības galā. Talkas diena cietes rūpnīcā pagāja klusi, bez iniciatīvas, bez atbildības izjūtas par savu pilsētu, uzņēmumu, tā slavu.

Kaimiņi lina fabrikā gan bija darbīgāki un ierosmes bagātāki. Strādāja teritorijas un apkārtnes uzkopšanā. Citiņi talcinieki bija Košukova ielas 1., 5., Leņina ielas 7. un 10. namu iedzīvotāji.

Piekritot pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētāja Mihaila Agur-

ATTELA: talkas dienā taču nedrīkstēja paiet garām arī vienam no parka tiltiņiem, kur saimnieko «Agrokimija». Diemžēl...

J. SILICKA foto

janova atziņām par talkas dienas ritmiem, jāpiebilst, ka ierosme rīkot rudens darbus pilsētā ir uzteicama. Gribētos piebilst, ka savāktās lapas, smiltis un citi atkritumi tūdaļ aizvācami. Jo rudens vēji atstātos atkritumus dzenā pa visu pilsētu. Nepievilcīgu kopiespaidu rada pārpilnie konteineri itin visās pilsētas malās. Tātad rosīgāk jāstrādā ko-

munālo uzņēmumu kombinātā. Bet ar neatsaucīgajiem namu iedzīvotājiem nopietnu valodu lai runā dzīvokļu saimniecības pārvalde. Tur, kur namu teritorijas joprojām nav sakārtotas, kur izpalikuši citi darbi, talku var atkārtot.

A. VELDRE

Redaktors V. PETROVS

Sākas kolektīvās medības

Saskaņā ar medību noteikumiem un nolikumu par medību saimniecību Latvijas PSR galas kombināti ar šā gada 25. oktobri sāk medījumu — aļņu un briežu pieņemšanu.

Mežsaimniecības un mežrūpniecības ministrija šajā gadā atļauj uzsākt kolektīvās aļņu un briežu (buku, govju un telu) medības no 25. oktobra līdz 31. decembrim, meža cūku medības no 25. oktobra līdz 1987. gada 1. februārim, stirnu un stirnu buku medības — no 25. oktobra līdz 30. novembrim, lūšu medības — no 25. oktobra līdz 1987. gada 15. martam pēc speciālajām ministrijas medību atļaujām.

Briežu un aļņu medības atļautas tikai ar lodēm.

Nelimitēto dzīvnieku un putnu medības drīkst notikt ar attiecīgo medību īpašumu izmantotāju izsniegtajām atļaujām laikos, kuri noteikti medību noteikumos un nolikumā par medību saimniecību Latvijas PSR.

Caunu medības atļautas no šī gada 25. oktobra līdz 1987. gada 15. martam, zaku — no 25. oktobra līdz 1987. gada 31. janvārim. Vienā dienā katram medniekam ir atļauts nošaut tikai pa vienam zakiņam.

Bebru medības ir atļautas tikai apmācītiem medniekiem speciālu brigāžu sastāvā un ar ministrijas medību atļaujām.

Lai samazinātu plēsto dzīvnieku skaitu un sakarā ar epizootisko stāvokli republikā, Mežsaimniecības un mežrūpniecības ministrija uzliek par pienākumu veikt vilku, lapsu, jenotsunu, lūšu, klaiņojošu sunu un kaku izsaušanu.

Medības ar suniem ir atļautas tikai tajā gadījumā, ja tie šogad ir vakcionēti pret trakumsērgu.

Kolektīvajās un individuālajās limitēto dzīvnieku (aļņu, briežu, mežacūku un stirnu) medībās medību atļauja — licence tiek noslēgta pēc viena dzīvnieka nometīšanas (ja ir trāpījuma pazīmes).

Medību licences (kā izmantotās, tā arī neizmantojās) 20 dienu laikā pēc termina izbeigšanās ir jānodod ministrijas medību saimniecības nodaļā, lai tur varētu izdarīt norēķinus.

Ministrija uzliek par pienākumu visiem medniekiem stingri ievērot medību noteikumus un nolikumu par medību saimniecību Latvijas PSR.

I. JELISEJEVS,
vecākais medību speciālists

Aicinām doties ceļojumā

Daugavpils ceļojumu un ekskursiju birojs piedāvā ceļazīmes:

AR LIDMAŠĪNU GRUPĀM:

Baku — no 11. līdz 16. novembrim, cena 2640 rbļ. (15 cilvēkiem);

Frunze-Isikula ezers — no 20. līdz 24. novembrim, cena 2850 rbļ. (15 cilvēkiem), no 1. līdz 6. decembrim, cena 5700 rbļ.;

Ļvova — no 14. līdz 17. novembrim, cena 3350 rbļ., no 19. līdz 22. decembrim, cena 3180 rbļ.;

Taškenta-Urgenča-Buhāra-Samarkanda — no 4. līdz 9. novembrim, cena 8014 rbļ.;

Orđzonikidze-Načika — no 8. līdz 13. decembrim, cena 4710 rbļ.;

Volgograda — no 19. līdz 23. decembrim, cena 3750 rbļ.;

Sevastopole — no 22. līdz 26. decembrim, cena 4140 rbļ.;

Pieņem papildus pieteikumus ceļojumam uz Armēniju un Gruziju.

AR AUTOBUSU GRUPĀM:

Novgoroda — no 20. līdz 23. novembrim, cena 1890 rbļ.;

Kaļiņingrada — no 20. līdz 23. novembrim, cena 1800 rbļ.;

Ļeņingrada — no 28. novembra līdz 1. decembrim, cena 1650 rbļ.;

Minska — Hatīņa — no 20. līdz 22. decembrim, cena 1410 rbļ.;

Pļeskava-Pečori-Puškina Kalni — no 28. līdz 30. novembrim, no 5. līdz 7. decembrim;

Smolenska — no 12. līdz 14. decembrim, cena 1510 rbļ.;

Ļeņingrada — no 26. līdz 30. decembrim, cena 2240 rbļ.;

Vitebska-Polocka — no 26. līdz 27. decembrim, cena 960 rbļ.;

AR VILCIENU GRUPĀM:

Jaroslavļa-Kostroma-Ugliča-Rostova — no 13. līdz 19. novembrim, cena 3240 rbļ.;

Kijeva — no 27. novembra līdz 2. decembrim, no 18. līdz 23. decembrim, no 11. līdz 16. decembrim, no 25. līdz 30. decembrim, cena 2550 rbļ.;

Kaļiņingrada — no 10. līdz 15. decembrim, cena 1890 rbļ.;

Maskava — no 26. līdz 30. decembrim, cena 2220 rbļ.;

Ceļazīmes var iegādāties Daugavpilī, 5. augusta ielā 25, telefons 26206 — autobusu un lidmašīnu ceļazīmēm, 26503 — vilcienu ceļazīmēm.

DAGDAS

64. PROFESIONĀLI

TEHNISKĀ

VIDUSSKOLA

organizē uzņemšanu

III klases traktoristu-mašī-

nistru grupā (mācību ilgums

1 gads) un traktoru T-150K,

K-700 traktoristus (mācību

laiks 3 mēneši).

Ir kopmitne.

Pilsoņiem, kas mēcās

III klases traktorista-maši-

nista specialitātē, maksā stipendiju — 10 rbļ. mēnesī, bezmaksas uzturs un apģērbs, traktoru T-150K, K-700 traktoristu specialitātē stipendija 20 rbļ. mēnesī.

Nodarbību sākums trešās klases traktoristiem-mašīnistiem — 24. novembrī, traktoru T-150K, K-700 — 8. decembrī.

Izziņas pa telefonu: Dagda 53559.

26. oktobrī ielūdzam uz
RUDENS
GADATIRGU

Līvānos, stacijas laukumā. Sākums plkst. 9.00.

Rūpniecības preču veikali Līvānos strādās no plkst. 9.00 līdz 15.00.

Pieņem automašīnas pārdošanai komisijā.

Patērētāju biedrības valde

25. oktobrī Līvānu ēdnīcā notiks

KULINĀRIJAS
UN KONDITOREJAS

IZSTRĀDĀJUMU
IZSTĀDE-PĀRDOŠANA

«VISS NO ĀBOLIEM».

Sākums plkst. 11.00. Gaidām jūs izstādē!

Sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienība

23. oktobrī Preiļos, alus bārā, no plkst. 11.00 līdz 16.00

kulinārijas un konditorejas izstrādājumu

IZSTĀDE —
PĀRDOŠANA

ar degustāciju «Viss no kartupeļiem.» Gaidām jūs, vēlām veiksmīgus pirkumus!

Sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienība.

Ardieviņu, labi laudis. Labvakar, zemes mātē. Labvakar, zemes mātē. Glabā manu augumīnu.

(T. dz.)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Emīlijas Jansones tuviniekiem

VĪNAS

tragiskās nāves gadījumā.

Turku ciema izpildkomiteja

Zundānu etnogrāfiskais ansamblis

1986. gada 24. un 25. novembrī kooperatīvā universālveikala apavu nodaļā notiks

IZSTĀDE —
PĀRDOŠANA.

Plašā sortimentā apavu kombināta «Daugava» un ražošanas apvienības «Pirmais Maijs» apavi.

Administrācija

Latvijas saule. Rokas uz krūtīm man saliec. Es aizeju projām, Tu bērniem un mazbērniem paliec.

(A. Skalbe)

Izsakām līdzjūtību Jevģenijai Stikānei, no

TEVA

uz mūžu atvadoties.

Galēnu atsonģadīgās skolas kolektīvs

Norimušas tēva rokas mīlās,

Mūžīgs miers pār viņa seju klāts.

Tomēr bērnos tālāk vienmēr dzīvos

Nemirstīgs tā darbs un mīla.

(Z. Purvs)

Izsakām dziļu līdzjūtību Jevģenijai Stikānei sakarā ar

TEVA

nāvi.

Galēnu ciema izpildkomiteja.

Upmalas ciema izpildkomiteja

dziļās sēras paziņo, ka 1986. gada 18. oktobrī 91 gada vecumā miris latviešu sarkanais strēlnieks, Pilsoņu kara dalībnieks Jāzeps Andreja d. Upenieks.

Izsakām dziļu līdzjūtību piederīgajiem.

Vairs tikšanās gaišuma nebūs.

Ir atdots un paņemts viss.

(A. Elksne)

Izsakām līdzjūtību Pēterim un Bronislavam Gavariem.

BRĀLI

uz smiltaini aizvadot.

Preiļu rajona izpildkomiteja, erodkomiteja

Nolīst asara, saņņaudzas vaigs.

Pienāk nesauktais ardievu laiks.

(H. Dorbe)

Izsakām dziļu līdzjūtību Pēterim Gavaram.

BRĀLI

uz smiltāju izvadot.

Pelēcu ciema izpildkomiteja un deputāti.

Kad uz brūna smilšu ceļa krit

zaļo skuju raksts un atvadu ziedi

smaržo pēc sērām, dalāmiem lielajās bēdās ar Pelēcu ciema izpildkomitejas priekšsēdētāju Pēteri Gavaru, izvadot BRĀLI uz smiltāju.

K. Marksa kolhoza valde un sabiedriskās organizācijas

Lai kraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного Комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли. Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUNI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniecei, lauksaimniecības un partijas dzīves nodaļā — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļā — 21759, vāstulju, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļā — 22203, informācijas nodaļā — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzzinām par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 351 eks. (latv. val. 9 605 eks., krievu val. 3 746 eks.).

Lai kraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400. Daugavpilī, Valkas ielā 1. Indekss 68169.

1. nos. iespiedoksnē. Ofsetiespiedums. Pas. 1158.